

DECRET

128/2010, de 14 de setembre, sobre l'acreditació del coneixement lingüístic del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (d'ara endavant EAC) proclama en l'article 6 que el català és la llengua pròpia de Catalunya i, com a tal, és la llengua d'ús normal de les administracions públiques i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament. També proclama que la llengua catalana i la llengua castellana són oficials a Catalunya. L'article 35 de l'EAC reitera que el català s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament universitari i declara que el professorat i l'alumnat dels centres universitaris tenen dret a expressar-se, oralment i per escrit, en la llengua oficial que elegeixin. D'acord amb l'article 50.2 de l'EAC, el Govern, les universitats i les institucions d'ensenyament superior, en l'àmbit de les competències respectives, han d'adoptar les mesures pertinents per garantir l'ús del català en tots els àmbits de les activitats docents, no docents i de recerca.

En el marc del multilingüisme promogut per la Unió Europea mitjançant la Resolució del Consell de 21 de novembre de 2008, relativa a una estratègia europea a favor del multilingüisme, i la Resolució del Parlament Europeu de 24 de març de 2009, El multilingüisme: un avantatge per Europa i un compromís compartit, el Govern de la Generalitat, tenint en compte l'article 6.6 de la Llei d'universitats de Catalunya, ha considerat que en el cas que s'imparteixi docència en terceres llengües caldrà acreditar-ne el coneixement suficient. Correspon a la Generalitat, d'acord amb l'article 172 de l'EAC, i sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència exclusiva sobre la coordinació del sistema universitari català i la competència compartida sobre la regulació del règim del professorat docent i investigador contractat i funcionari. Igualment, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia que, d'acord amb l'article 143 de l'EAC, inclou la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català i de l'occità juntament amb el Consell General d'Aran.

L'article 24.3 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (d'ara endavant LPL) i l'article 6.4 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (d'ara endavant LUC), fan referència a l'obligació que té el professorat universitari, llevat del visitant i casos anàlegs, de conèixer suficientment les dues llengües oficials a Catalunya, d'acord amb les exigències de les seves tasques acadèmiques. Alhora, l'article 22 de la LPL estableix que l'estudiantat té dret a expressar-se en la llengua oficial que prefereixi i, per tant, té dret a emprar la llengua catalana i a ser atès en aquesta llengua. A més, l'article 6.4 de la LUC estableix que el Govern, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de garantir que en els processos de selecció, d'accés i d'avaluació es concreti el coneixement suficient de les dues llengües oficials pel professorat universitari.

El Govern ha considerat convenient desenvolupar, mitjançant una disposició reglamentària, el precepte legal esmentat, en exercici de l'habilitació que li confereix la disposició final primera de la LUC i tenint en compte l'Acord del Ple de la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya del dia 11 de juny de 2008, sobre l'acreditació del coneixement lingüístic en els processos de selecció i d'accés del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya.

En aquest sentit, aquest Decret, sobre el qual el Consell Interuniversitari de Catalunya ha emès informe favorable, té per objecte regular els mecanismes i les formes d'acreditació del coneixement del català en els processos de selecció i accés del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya, d'acord, també, amb l'article 56.2 de la Llei estatal 7/2007 de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. També estableix principis comuns pel que fa al moment de

l'acreditació lingüística i al nivell exigible al professorat universitari, d'acord amb criteris objectius de proporcionalitat i tenint en compte l'experiència prèvia de les universitats. El seu àmbit d'aplicació s'estén al professorat contractat i al professorat dels cossos docents universitaris, sens perjudici de recollir i desenvolupar les excepcions legalment previstes, d'acord amb un criteri de respecte a l'autonomia de les universitats per a la selecció, formació i promoció del professorat.

A proposta del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1

Objecte

Aquest Decret té per objecte la regulació del coneixement lingüístic del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya i, en especial, l'acreditació del coneixement suficient del català, tant en l'expressió oral com en l'escripta, de conformitat amb les exigències de les seves tasques acadèmiques.

Article 2

Àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret s'aplica al professorat funcionari i contractat de les universitats públiques i al professorat contractat de les universitats privades del sistema universitari de Catalunya.

2. Queden exceptuats de l'acreditació del requisit del coneixement del català en els processos de selecció el professorat visitant, el professorat emèrit i el professorat que desenvolupi una activitat acadèmica honorària de les universitats públiques i el professorat de categories anàlogues a aquestes que les universitats privades determinin.

3. Les universitats, d'acord amb la seva normativa interna, poden eximir el professorat de l'acreditació del requisit del coneixement del català en funció de la temporalitat o de les específiques característiques de les tasques acadèmiques vinculades només a la recerca o a la docència en terceres llengües, sempre que en aquest darrer cas s'acrediti el coneixement suficient d'aquestes llengües.

Article 3

Moment de l'acreditació del coneixement del català

1. El professorat dels cossos docents universitaris de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els concursos d'accés convocats per les universitats. Les convocatòries dels concursos d'accés han de preveure com a requisit l'acreditació del coneixement suficient del català.

2. El professorat catedràtic contractat i el professorat agregat de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els concursos de selecció convocats per les universitats. Les convocatòries dels concursos han de preveure com a requisit l'acreditació del coneixement suficient del català.

3. El professorat lector i el professorat ajudant de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els concursos de selecció convocats per la universitat, sempre que el contracte tingui una durada superior a dos anys, als efectes de facilitar la seva mobilitat. La pròrroga del contracte requereix acreditar el coneixement del català a través dels mitjans d'acreditació previstos en aquest Decret.

4. A l'efecte de facilitar la contractació d'especialistes de reconeguda competència externs a l'àmbit acadèmic universitari, el professorat associat de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català, quan el temps total de durada del seu contracte inicial sumat al de les respectives renovacions sigui superior

a dos anys. L'acreditació del català a través dels mitjans d'acreditació previstos en aquest Decret s'ha d'efectuar en el moment de la renovació del seu contracte.

5. El professorat de les universitats privades ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els processos de selecció o contractació que les universitats efectuïn d'acord amb la seva normativa. Aquests processos han de preveure com a requisit l'acreditació del coneixement suficient del català.

6. En el supòsit que l'exempció prevista a l'article 2.3 tingui caràcter temporal, les universitats han d'establir els procediments i els terminis per tal que el professorat acrediti el coneixement suficient del català.

7. En els casos que així ho justifiquin, les universitats poden requerir al professorat permanent l'acreditació del coneixement del català amb posterioritat als processos d'accés i selecció, per potenciar i afavorir la captació de talent. La normativa interna de la universitat ha d'establir els procediments adequats perquè el coneixement del català sigui efectivament acreditat en un moment posterior i ha de garantir els drets lingüístics dels i les estudiants. En qualsevol cas, s'ha d'acreditar el coneixement de la llengua en el termini màxim de dos anys a comptar de la data d'accés a la universitat.

Article 4

Nivell de coneixement de català exigible

El nivell mínim de coneixement lingüístic exigible a les universitats públiques i a les universitats privades, tant en l'expressió oral com escrita, serà el que assegurï la competència del professorat per participar amb adequació i correcció a les situacions comunicatives que requereixen les tasques acadèmiques, de manera que quedin garantits els drets lingüístics dels estudiants.

Article 5

Mitjans d'acreditació del coneixement del català

Els mitjans d'acreditació de coneixements de català són els següents:

- a) El certificat de referència de nivell de suficiència de català (nivell C) de la Generalitat de Catalunya que estableix la normativa vigent sobre avaluació i certificació de coneixements de català.
- b) Qualsevol dels títols, diplomes i certificats que es consideren equivalents al certificat de suficiència de català de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la normativa vigent.
- c) Els certificats de suficiència en llengua catalana expedits per la universitat corresponent que es consideren equivalents al certificat de suficiència de català de la Generalitat de Catalunya.
- d) El certificat de coneixement suficient lingüístic docent que emetrà la universitat i que es podrà obtenir:
 - i. Rebut una formació específica organitzada per la universitat i superar-la; o
 - ii. Mitjançant una avaluació a càrrec de la universitat.

Article 6

Altres mitjans d'acreditació del coneixement del català

El coneixement suficient del català en els processos de selecció i d'accés del professorat també es pot acreditar amb els mitjans següents:

- a) Les persones aspirants que han fet l'acreditació en l'ensenyament obligatori, amb la presentació d'algun dels títols de l'ensenyament reglat no universitari que es consideren equivalents al nivell de suficiència de català, d'acord amb la normativa vigent.
- b) Les persones aspirants que amb la possessió del títol exigít com a requisít específic de participació a la convocatòria acreditin amb la presentació d'aquest mateix títol que tenen el nivell de coneixement exigít o superior.
- c) Les persones aspirants que hagin participat i obtingut plaça en processos anteriors de selecció i d'accés de professorat per accedir a una universitat en què

hi hagués establerta una prova de català del mateix nivell o superior, mitjançant la presentació de la certificació que així ho acrediti.

d) També es pot acreditar amb la superació d'una prova específica de coneixements de llengua catalana, la realització de la qual han de preveure les bases de les convocatòries dels processos selectius amb caràcter obligatori i eliminatori. La qualificació de la prova ha de ser d'apte o no apte.

Article 7

Acreditació del coneixement del castellà

L'acreditació del nivell de coneixement de castellà del professorat universitari s'efectua d'acord amb la normativa aplicable i en els termes que estableixin les universitats a les respectives convocatòries.

Article 8

Coneixement i acreditació de la llengua occitana

Les universitats poden preveure en les convocatòries dels concursos de selecció i d'accés del professorat universitari el coneixement de la llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, com a mèrit, en els termes fixats per cada universitat. Aquest coneixement es pot acreditar mitjançant els títols i certificats d'occità o aranès reconeguts per la normativa vigent.

Article 9

Acreditació del coneixement de terceres llengües

El professorat universitari que s'incorpori per efectuar la docència en terceres llengües en les assignatures perfilades per la universitat haurà d'acreditar el nivell de suficiència de coneixement d'aquestes llengües pels mitjans que determini cada universitat. En el si del Consell Interuniversitari de Catalunya es podran acordar criteris d'acreditació homogenis.

Article 10

Recursos formatius

Les universitats públiques, amb el suport del departament competent en matèria d'universitats, han de proporcionar els recursos formatius per a l'aprenentatge del català al seu personal docent i investigador i dur a terme polítiques d'acreditació del coneixement lingüístic.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Professorat col·laborador

El professorat col·laborador que, d'acord amb la normativa vigent i amb caràcter excepcional, sigui contractat per la universitat, ha d'acreditar en els processos de selecció i d'accés els coneixements lingüístics en les formes establertes en aquest Decret.

Segona

Normativa interna de la universitat

Les universitats han d'aprovar la normativa interna a què fa esment aquest Decret en el termini màxim de sis mesos a comptar de la seva entrada en vigor.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA

Aquest Decret no és aplicable als concursos de selecció i d'accés de professorat funcionari i contractat que ja estiguin convocats a l'entrada en vigor d'aquest Decret.

Barcelona, 14 de setembre de 2010

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA
President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP HUGUET I BIOSCA
Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa
(10.209.023)

DECRÈT

128/2010, de 14 de setembre, sus era acreditacion dera coneishença lingüística deth professorat des universitats deth sistèma universitari de Catalonha.

Er Estatut d'Autonomia de Catalonha (d'ara tà deuant EAC) proclame en article 6 qu'eth catalan ei era lengua pròpia de Catalonha, e atau, ei era lengua d'usatge normau des administracions publiques e ei tanben era lengua normaument emplegada coma veïculara e d'aprendissatge en ensenhament; e tanben proclame qu'era lengua catalana e era lengua castelhana son oficials en Catalonha. Er article 35 der EAC reïtère qu'eth catalan deu d'utilizar-se normaument coma lengua veïculara e d'aprendissatge en ensenhament universitari e declare qu'eth professorat e er alumnat des centres universitaris an dret a exprimir-se, oraument e per escrit, ena lengua oficial qu'elegisquen. Cossent damb er article 50.2 der EAC, eth Govèrn, es universitats e es institucions d'ensenhament superior, en encastre des competències respectives, deuen d'adoptar, es mesures apertientes entà garantir er usatge deth catalan en toti es encastres des activitats d'ensenhament, non d'ensenhament e de recèrca.

En marc deth multilingüisme promoïgut pera Union Europèa mejançant era Resolucion deth Conselh de 21 de noveme de 2008, relativa a ua estrategia europèa en favor deth multilingüisme e era Resolucion deth Parlament Europèu de 24 de març de 2009, Eth multilingüisme: un avantatge entà Euròpa e un compromís compartit, eth Govèrn dera Generalitat, en tot tier en compde er article 6.6 dera LUC a considerat qu'en cas que s'impartisque docència en tresaus lengües calerà acreditar-ne era coneishença sufisenta. Correspon ara Generalitat, d'acòrd damb er article 172 der EAC, e sense perjudici dera autonomia universitària, era competència exclusiva sus era coordinacion deth sistèma universitari catalan e era competència compartida sus era regulacion deth regim deth professorat d'ensenhament e investigador contractat e foncionari. Egalament, correspon ara Generalitat era competència exclusiva en matèria de lengua pròpia que, cossent damb er article 143 der EAC, includís era determinacion dera posita, es usatges e es efèctes juridics dera sua oficialitat, e tanben era normalizacion lingüística deth catalan e der occitan amassa damb eth Conselh Generau d'Aran.

Er article 24.3 dera Lei 1/1998, de 7 de gèr, de politica lingüística (d'ara tà deuant LPL) e er article 6.4 dera Lei 1/2003, de 19 de hereuèr, d'universitats de Catalonha (d'ara tà deuant LUC), hèn referéncia ara obligacion qu'a eth professorat universitari, exceptat eth visitant e casi analògs, de conéisher sufisentament es dues lengües oficials en Catalonha, cossent damb es exigéncies des sòns prètzhèts academics. Ath madeish temps, er article 22 dera LPL establís qu'es estudiants an dret a exprimir-se ena lengua oficial que preferisquen, e donques eth dret d'emplegar era lengua catalana e a èster-i atengut. Ath delà, er article 6.4 dera LUC establís qu'eth Govèrn, d'acòrd damb era nòrma en vigor e mejançant eth Conselh Interuniversitari de Catalonha, deu de garantir qu'enes procèssi de seleccion, d'accès e d'avaloracion se concrète era mencionada coneishença sufisenta des dues lengües oficials peth professorat universitari.

Eth Govèrn a considerat convenient desplegar mejançant ua disposicion reglamentària eth precèpte legau mencionat, en exercici dera abilitacion que li conferís era Disposicion finau prumèra dera LUC, e en tot tier en compde er Acòrd deth Plen deth Conselh Directiu deth Conselh Interuniversitari de Catalonha deth dia 11 de junh de 2008, sus era acreditacion dera coneishença lingüística enes procèssi de seleccion e d'accès deth professorat des universitats deth sistèma universitari de Catalonha.

En aquest sens, aquest Decrèt, qu'a estat informat favorablament peth Conselh Interuniversitari de Catalonha, a per objècte regular es mecanismes e es formes d'acreditacion dera coneishença deth catalan enes procèssi de seleccion e accès deth

professorat des universitats deth sistèma universitari de Catalonha, cossent, tanben, damb er article 56.2 dera Lei estatau 7/2007 de 12 d'abriu, der Estatut Basic deth Trabalhador Public. Establís tanben principis comuns per çò qu'ei deth moment dera acreditacion lingüística e deth nivèu exigible ath professorat universitari, cossent damb critèris objectius de proporcionalitat e en tot tier en compde era experiéncia prealabla des universitats. Eth sòn encastre d'aplicacion s'esten ath professorat contractat e ath professorat des còssi d'ensenhament universitaris, sense perjudici d'arrecuèlher e desvolopar es excepcions legaument previstes, cossent damb un critèri de respècte ara autonomia des universitats entara seleccion, formacion e promocion deth professorat.

A prepausa deth conselhèr d'Innovacion, Universitats e Empresa, cossent damb eth jutjament dera Comission Juridica Assessora, e cossent damb eth Govern,

DECRÈT:

Article 1

Objècte

Aguest Decrèt a per objècte era regulacion dera coneishença lingüística deth professorat des universitats deth sistèma universitari de Catalonha e, en especiau, era acreditacion dera coneishença sufisenta deth catalan, tant ena expression orau coma ena escrita, de conformitat damb es exigéncias des sòns prètzhèts academics.

Article 2

Encastre d'aplicacion

1. Aguest Decrèt s'aplique ath professorat foncionari e contractat des universitats publiques e ath professorat contractat des universitats privades deth sistèma universitari de Catalonha.

2. Demoren exceptats dera acreditacion deth requisit dera coneishença deth catalan enes procèssi de seleccion eth professorat visitant, eth professorat emerit e eth professorat que desvolòpe ua activitat academica onorària des universitats publiques e eth professorat de categories analògues ad aquestes qu'es universitats privades determinen.

3. Es universitats, cossent damb era sua nòrma intèrna, pòden exemptar eth professorat dera acreditacion deth requisit dera coneishença deth catalan, en foncion dera temporalitat o des especifics caracteristiques des prètzhèts academics restacadi solament ara recèrca o ara docéncia en tresaus lengües, cada viatge qu'en aguest darrèr cas s'acredite era coneishença sufisenta d'aquestes lengües.

Article 3

Moment dera acreditacion dera coneishença deth catalan

1. Eth professorat des còssi d'ensenhament universitaris des universitats publiques deu d'acreditar era coneishença sufisenta deth catalan enes concorsi d'accès convocadi pes universitats. Es convocacions des concorsi d'accès deuen de preveir coma requisit era acreditacion dera coneishença sufisenta deth catalan.

2. Eth professorat catedratic contractat e eth professorat adjunt des universitats publiques deu d'acreditar era coneishença sufisenta deth catalan enes concorsi de seleccion convocadi pes universitats. Es convocacions des concorsi deuen de preveir coma requisit era acreditacion dera coneishença sufisenta deth catalan.

3. Eth professorat lector e eth professorat ajudant des universitats publiques deu d'acreditar era coneishença sufisenta deth catalan enes concorsi de seleccion convocadi pera universitat, cada viatge qu'eth contracte age ua durada superiora a dus ans, entà facilitar era sua mobilitat. Era prorròga deth contracte requeris acreditar era coneishença deth catalan a trauès des mejans d'acreditacion previsti en aguest Decrèt.

4. Entà facilitar era contractacion d'especialistes de competència arreconeishuda extèrns ar encastre academic universitari, eth professorat associat des universitats publiques deu d'acreditar era coneishença sufisenta deth catalan, quan eth temps totau de durada deth sòn contracte iniciiau somat ath des respectius renauiments serà superior a dus ans. Era acreditacion deth catalan a trauès des mejans d'acreditacion previsti en aguest Decrèt se deu d'efectuar en moment deth renauiment deth sòn contracte.

5. Eth professorat des universitats privades deu d'acreditar era coneishença sufisenta deth catalan enes procèssi de seleccion o contractacion qu'aguestes efectuen cossent damb era sua nòrma. Aguesti procèssi deuen de preveir coma requisit era acreditacion dera coneishença sufisenta deth catalan.

6. Ena supausicion qu'era exempcion prevista en article 2.3 age caràcter temporau, es universitats deuen d'establir es procediments e es terminis entà qu'eth professorat acredite era coneishença sufisenta deth catalan.

7. Enes casi qu'atau ac justifiquen, es universitats pòden requerir ath professorat permanent, era acreditacion dera coneishença deth catalan dempús des procèssi d'accès e seleccion, entà potenciar e favorir era captacion de talent. Era nòrma intèrna dera universitat deu d'establir es procediments adequadi entà qu'era coneishença deth catalan sigue efectivament acreditada en un moment posterior e deu de garantir es drets lingüistics des estudiants. En quin cas que sigue, se deu d'acreditar era coneishença dera lengua en termini maximal de dus ans a compdar dera data d'accès ara universitat.

Article 4

Nivèu de coneishença de catalan exigible

Eth nivèu minim exigible de coneishença lingüistica enes universitats publiques e enes universitats privades, tant en expression orau coma en expression escrita, serà aqueth qu'assegurarà era competència deth professorat a participar damb adequacion e correccion enes situacions comunicatiues que requerissen es prètzhèts academics, entà que se garantisquen es drets lingüistics des estudiants.

Article 5

Mejans d'acreditacion dera coneishença deth catalan

Es mejans d'acreditacion de coneishences de catalan son es següents:

a) Eth certificat de referència de nivèu de sufisença de catalan (nivèu C) dera Generalitat de Catalonha qu'establís era nòrma en vigor sus avaloracion e certificacion de coneishences de catalan.

b) Quinsevolh des títols, diplòmes e certificadi que se considèren equivalenti ath certificat de sufisença de catalan dera Generalitat de Catalonha, cossent damb era nòrma en vigor.

c) Es certificats de sufisença en lengua catalana expedidi pera universitat corresponsenta que se considèren equivalenti ath certificat de sufisença de catalan dera Generalitat de Catalonha.

d) Eth certificat ensenhere de coneishença lingüistica sufisenta qu'emeterà era universitat e que se poderà obtier:

i. En tot arreceber ua formacion especifica organizada pera universitat e superar-la; o

ii. Mejançant ua avaloracion a cargue dera universitat.

Article 6

Auti mejans d'acreditacion dera coneishença deth catalan

Era coneishença sufisenta deth catalan enes procèssi de seleccion e d'accès deth professorat tanben se pòt acreditar damb es mejans següents:

a) Es persones aspirantes qu'ac an hêt en ensenament obligatòri, damb era presentacion de bèth un des títols der ensenament reglat non universitari que se considèren equivalenti ath nivèu de sufisença de catalan, d'acòrd damb era nòrma en vigor.

b) Es persones aspirantes que damb era possession deth títol exigit coma requisit específic de participacion ara convocacion acrediten damb era presentacion d'aguest madeish títol qu'an eth nivèu de coneishença exigida o superiora.

c) Es persones aspirantes qu'agen participat e obtengut plaça en procèssi anteriors de seleccion e d'accès de professorat entà accedir a ua universitat a on i auesse establida ua pròva de catalan deth madeish nivèu o superior, mejançant era presentacion dera certificacion qu'atau ac acredite.

d) Tanben se pòt acreditar damb era superacion d'ua pròva específica de coneishences de lengua catalana, damb ua realizacion prevista enes bases des convocacions des procèssi selectius damb caractèr obligatòri e eliminatòri. Era qualificacion dera pròva deu d'èster d'apte o non apte.

Article 7

Acreditacion dera coneishença deth castelhan

Era acreditacion deth nivèu de coneishença de castelhan deth professorat universitari s'efectue cossent damb era nòrma aplicabla e enes tèrmes qu'establisquen es universitats enes respectives convocacions.

Article 8

Coneishença e acreditacion dera lengua occitana

Es universitats pòden preveir enes convocacions des concorsi de seleccion e d'accès deth professorat universitari era coneishença dera lengua occitana, nomenada aranés en Aran, coma merit, enes tèrmes fixadi per cada universitat. Aguesta coneishença se pòt acreditar mejançant es títols e certificats d'occitan o aranés arreconeishudi pera nòrma en vigor.

Article 9

Acreditacion dera coneishença de tresaus lengües

Eth professorat universitari que s'incorpòre entà efectuar era docència en tresaus lengües enes matèries perfilades pera universitat aurà d'acreditar eth nivèu de sufisença de coneishença d'aguestes lengües pes mejans que determine cada universitat. Eth Conselh Interuniversitari de Catalonha poderà acordar critèris d'acreditacion omogenèus.

Article 10

Recorsi formatius

Es universitats publiques, damb eth supòrt deth departament competent en matèria d'universitats, deuen de proporcionar es recorsi formatius entar aprendissatge deth catalan ath sòn personau d'ensenhament e investigador e amiar a tèrme politiqués d'acreditacion dera coneishença lingüística.

DISPOSICIONS ADDICIONAUS

Prumèra

Professorat collaborador

Eth professorat collaborador que, d'acòrd damb era nòrma en vigor e damb caractèr excepcionau, sigue contractat pera universitat, deu d'acreditar enes procèssi de seleccion e d'accès es coneishences lingüístiques, enes formes establides en aguest Decrèt.

Dusau

Nòrma intèrna dera universitat

Es universitats deuen d'aprovar era nòrma intèrna qu'aguest Decrèt mencione en un termini maximal de sies mesi a compdar dera sua entrada en vigor.

DISPOSICION TRANSITÒRIA UNICA

Aguest Decrèt non ei aplicable as concorsi de seleccion e d'accès de professorat foncionari e contractat que ja siguen convocadi ena entrada en vigor d'aguest Decrèt.

Barcelona, 14 de setembre de 2010

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA
President dera Generalitat de Catalonha

JOSEP HUGUET I BIOSCA
Conselhèr d'Innovacion, Universitats e Entèrpresa
(10.209.023)

